

A diákok ismereteinek, képességeinek ellenőrzése

Pedagógusokat, diákokat és szülőket egyaránt érdeklő és érintő kérdésekről, az értékelésről, a diákok osztályzásáról és ellenőrzéséről tett közvélemény-kutatásról a Művelődésügyi Minisztérium közoktatási főosztálya. A dokumentum egyebek közt megállapítja, hogy az értékelést nem lehet leszűkíteni az elmarasztalásra. Helytelen, ha az értékelés módszerei féltékenykednek a gyerekekben, továbbá ha a tanórai munka intenzívebbé tétele helyett az otthoni tanulás kerül előtérbe. Úgyelni kell, hogy egy-egy iskolán belül a követelmények egységesek legyenek. A továbbiakban az állásfoglalás kimondja, hogy tilos beszámoltatást tartani fél-évkor vagy év végén a fél-év, illetve az egész év anyagából. A pedagógusoknak kellő differenciálással kell elérniük, hogy a házi feladatot minden tanuló képes legyen önállóan megoldani.

A tanítás-tanulás legfőbb célja a teljesítményképes tudás, tehát az ilyen tudás mértékét kell osztályozni — mutat rá a dokumentum, s hozzáfűzi: helytelen és káros a mechanikusan, hónapok vagy félév végén adminisztratív (érdemjeggyűjtő) céllal kampányszerűen végzett ellenőrzés.

Az értékelést olyan pedagógiai eszközzé kell tenni, amely a tanulóban bizalmat ébreszt, a tanuláshoz kedvet nyújt, a gyerekek fejlődését segíti. A fegyelmezetlenséget nem szabad ilyen, vagy olyan érdemjeggyel megtorolni.

A minisztérium arra is felhívja a pedagógusok figyelmét, hogy ha a szülővel személyes megbeszélésre hosszabb időt nem kerül sor, indokolt, hogy az osztályfőnökök az ellenőrzőkönny útján vagy levélben szöveges tájékoztatást adjanak részükre. (MTI)

Közművelési törvény megalkotását javasolja a SZOT

Virizlay Gyula nyilatkozata

A Szakszervezetek Országos Tanácsa 1968 szeptemberében foglalkozott a szakszervezetek nevelőmunkájával, a dolgozók kulturális helyzetével. Állásfoglalásában akkor megállapította, hogy az eredmények ellenére egyenletlenül fejlődött és több szempontból nem kielégítő a bérbel és fizetésből élők kulturális ellátása. A tömegkultúrára fordított anyagi eszközök nem megfelelőek, részben megoldatlan a munkástelepülések tömegkultúrájának fejlődése. Elmaradt a művelődési otthonok, könyvtárak tervszerű fejlesztése, korszerűsítése. A SZOT szükségesnek tartotta, hogy a nemzeti jövedelem emelkedésének arányában rendszeresen és tervszerűen

kell növelni az ideológiai és kulturális célokra, ezen belül a tömegkultúrára fordított összegeket, hatékonyabbá kell tenni a nevelőmunkát. A SZOT kulturális, agitációs, propaganda- és sportosztálya most megvizsgálta és összegezte az említett SZOT-ülés óta eltelt idő tapasztalatait. Megállapította, hogy a tömegkultúra fejlődése továbbra is lassú, nem tart lépést a társadalmi igényekkel. A tömegkultúra fejlesztésére fordított összegek alakulása változatlanul elmarad a nemzeti jövedelem növekedésének ütemétől.

A felmérésről és a teendőkről Virizlay Gyula, a SZOT titkára a következőket mondta:

— A kulturális életben elért eredményeink — ha azokat a felszabadulás előtti vagy a közvetlenül azt követő évekhez mérjük — igen nagyok. Közismert az oktatásügy, a könyvtárhálózat, a múzeumi kultúra fejlődése.

A reális szükségletekhez képest azonban lassú az előrehaladás. Ennek mindenképp az oka, amely a tömegkultúrát másod-, vagy sokadrangú feladatként kezeli. Elsősorban a szakszervezeteknek kell szívós munkát végezniük e téves nézet eloszlatására. A nevelés szempontjából ugyanis óriási a jelentősége a mindenki számára hozzáférhető, magas színvonalú kultúra megteremtésének. Az új gazdasági mechanizmus valamennyi vállalat számára az anyagi alapot is megadja ahhoz, hogy művelődési intézményeit fejlessze, vagy ha ilyenek még nincsenek, azokat legalábbis megteremtse.

— A helyzet gyors javítása egyben fontos állami feladat is. A Művelődésügyi Minisztériumnak és más állami kulturális szervezeteknek az eddigieknél szervezettebben kellene foglalkozniuk a tömegkultúrális intézmények munkájával, tevékenységük összehangolásával.

— A SZOT felkérte a Művelődésügyi Minisztériumot és az illetékes felügyeleti szerveket, hogy vizsgálják felül a népművelés területén érvényben levő rendelkezéseket, s módosítsák mindazokat, amelyek nem felelnek meg a korszerű követelményeknek. A SZOT javasolja a közművelési törvény megalkotását, amely egységbe foglalja, s korszerűsíti a tömegkultúrát érintő szabályokat. A fejlődésnek további anyagi feltételei is vannak. A szakszervezetek szükségesnek tartják, hogy az Országos Tervhivatal a Művelődésügyi Minisztériummal és a SZOT-tal egyetértésben kulturális normatívákat dolgozzon ki, amelyek megszabják, hogy

Sebészek — a műtétéről

Tudományos ülést tartott tegnap délután az m. j. városi tanács kórháza Szegeden, a kórház Pulcz utcai kulturális termében. Ez alkalommal a kórház sebészeti osztályának referátumai hangzottak el a gyomor- és nyombélfekélyek gyógyításáról, illetve a gyógyításukkal kapcsolatos újabb törekvésekről.

Dr. Szabó Dénes osztályvezető főorvos a gyomor-sebészet útjának történeti áttekintését adta, s indokolta, hogy a szegedi kórházban miért tértek át az új műtétekre. Dr. Takács Lajos adjunktus és dr. Ottó Ferenc orvos a tizedik agyideg (vagus) szerepéről szőtt a fekély keletkezésében és gyógyításában. Dr. Török Gabriella adjunktus és dr. Kiss Mária orvos az újabb műtéti eljárásokkal kapcsolatos tapasztalataikról beszéltek.

Végül dr. Rácz László orvos a belek megbetegedéseinek egy érdekes esetét mutatta be. A tudományos ülés — melyet dr. Bódis Lajos igazgató főorvos nyitott meg — elnöki tisztét dr. Petri Gábor professzor, az egyetem I. számú sebészeti klinikájának igazgatója vállalta.

Hideg fogadtatás

Bárki láthatta már jegyváltáskor, hogy a várótermekben minden utazni szándékozónak a figyelmébe ajánlják, hogy a MÁV ezért meg azért 10, 20, vagy 50 forintba bírságozhatja a kedves utast. Kérdés azonban, ha az utazónak ennyi kötelessége van a szolgáltatóval szemben, vajon a MÁV-nak bármint lehet-e csinálnia? Több esetben megtörtént a télen, hogy jéghideg vonatban utaztunk, s a kérdésre a kalauz ingerülten felelt, hogy ő nem tehet róla. Ezt el is hisszük. De rendben van-e ezzel a kérdés? Például január 17-én Szegedről utazott olvasónk, Csáki István (Csengele 464. sz.) a Cegléd felé 23 óra előtt induló vonattal. A szerelvény 20—58 118. sz. kocsiában sem fűtés, sem világítás nem volt, de gondolta, az indulásig majd csak változik ez a

helyzet. A vonat elindult, változás semmi más nem történt. Aki csak tehetett, menekült a zsúfoltabb, de legalább melegebb kupékba, néhányan pedig kénytelenek voltak ott maradni. A jegyvizsgáló érdeklődésünkre udvariasan közölte, hogy sem fűtés, sem világítás nem is lesz, mert a kocsi berendezései rosszak. Ő jelentette Szegeden, de azt válaszolták neki, hogy más kocsi nincs. Különböző éppúgy fázott, mint az utasok. Végigjárta olvasónk a vonatot, s legtöbb kocsiiban bizony télikabátban, sapkában élveztek az utasok a tél gyönyöreit.

Emberi számítások szerint a tél az idén is március 21-ig tart, akárcsak tavaly, vagy tavalyelőtt. Attól tartunk, még elég sokáig aktuális lesz olvasónk panasza, ezért mi is választ kérnénk rá.

Köszönet az emberségért

Két olvasónk is kért bennünket, hogy autóbusz sofőröknek, illetve kalauzoknak mondjunk nevükben köszönetet. Sokat szídják a közlekedés dolgozóit, de mindkét esetben kötelességükön túlmenően udvariasak, figyelmesek voltak az AKÖV-nek ezek a dolgozói, s ezért valóban megérdemlik, hogy példának emlegessük őket. Szógi Tiborné (Hajnóczy u. 32. sz.) írja, hogy január 18-án Ságváritelepről utazott a 23-as autóbuzson, s amikor leszállt, akkor vette észre, hogy retikülje a benne levő nagyobb mennyiségű pénzzel együtt elveszett. Azonnal keresni kezdte a busz vezetőjét és Paksai Zoltán buszvezető megnyugtatta, hogy egy általa is ismeretlen utas a Marx téri végállomáson átadta, s íme ő is megőrizte, visszaszolgáltatja az elveszett tárgyat. Hálás köszönet a megtalálónak és az őrzőnek. Becsületből valóban jelesre vizsgáltak.

Rácz Jánosné (Csantavéri u. 6. sz.) a Ságváritelepek nevében mond köszönetet azoknak a buszvezetőknek, akik az országhatárig járó buszokat vezetik. Ugyanis a kora reggeli órákban gyakran kell várni az autóbuzsra, s ezért sok ember szorul a távolsági autóbusz személyzetének jóindulatára,

akik felveszik a várakozókat, ha van hely a kocsiban. Például Széll György gépkocsivezető és Csóti István kalauz még fel is segít udvariasan az utasokat. Köszönjük példamutató kedvességüket.

A harmadik köszönetet egy idős, 78 éves asszony, Lakó Ferencné (Sárkány u. 15. sz.) kérésére továbbítjuk. Az orvosi rendelőbe igyekezett január 14-én délután a Földműves utcában, de rosszul lett, mielőtt odaért volna. Mire magához tért, két férfi felségítette, és bevitték a két sarok távolságra levő orvosi rendelőbe. Nem érezte magát még jól, s ezért köszönetet sem tudott mondani a két emberséges ismeretlennek, így szeretné lapunk hasábjain köszönteni őket.

Tévék a gyermekotthonnak

Keddi számunkban írtunk arról, hogy a Szegedi Egészségügyi Gyermekotthon kis lakóinak szellemi fejlődéséhez milyen felmerhetetlen segítséget adna egy televízió. Cikkünk végén megjegyeztük: bizton hisszük, lesz olyan vállalat vagy intézmény, amely megajándékozza őket.

Most arról számolhatunk be, hogy több ilyen vállalat, intézmény is akadt. Elsőként a Szegedi Nyomda Vállalat dolgozói jelentkeztek. A Bolyai János matematikai szedőbrigád felhívására gyűlni kezdtek a forintok, s a mai napig a vételár fele már együtt van. Szinte ugyanabban az órában jelentkezett a

Csongrád megyei KISZÖV is, meghozta egy már megvásárolt készülékkel, hozzá a szükséges vezetékkel és antennával, vállalva a felszerelés gondjait is. Az ott hon vezetői mindkét készüléket elfogadták, hiszen az Ásotthalmon élő 100 gyerek is jól hasznosíthatja majd a drága ajándékot.

Tegnap még öt vállalat keresett bennünket telefonon, s jó néhányan jelentkeztek dr. Galántai Erzsébet főorvosnőnél is, aki boldogságtól fátyolos hangon már csak annyit mondhatott: köszönjük, köszönjük...

Mi pedig annyit teszünk hozzá: bár csak minden jó gondolat ilyen megértésre találna!

Első lépés a gázmérgezések megelőzésére

Az Országos Kőolaj- és Gázipari Tröszt megvette az első lépéseket a vidéki gázvezeték elhelyezésére, a városokban előállított városi gáznak az annyi halálos balesetet okozó szénmonoxidtól való megszabadítására.

A tröszt megbízása alapján a Kőolaj- és Gázipari Tervező Vállalat szakemberei az elmúlt hónapokban a legújabb hazai és külföldi szakirodalom átanulmányozása alapján kiválasztották az ilyen célra eddig kidolgozott módszerek közül a nálunk műszaki és gazdasági szempontból legkedvezőbbnek ígérkezőt. A módszer lényege, hogy a gázt vízgőzzel hozzák kapcsolatba, amikor megfelelő vegyjanyag — az úgynevezett katalizátor — jelenlétében a gőz állapotú víz oxigén atomja a rendkívül

veszélyes szénmonoxidhoz kapcsolódva azt ártalmatlan széndioxidá alakítja át, a vízgőzből pedig megmarad a két hidrogén atom. Igaz, hogy a széndioxidnak nincs kalóriaértéke, viszont a hidrogén igen gazdag kalóriában, így az átalakulás során alig csökken a gáz fűtőértéke.

Az ilyen módszerrel dolgozó berendezések szállítására két külföldi cégtől már meg is érkezett az Olajtervező a konkrét ajánlat, s most várják a harmadikat. A gáz „megszelídítésének” várható költségét azonban már hozzávetőleg megállapították. Eszerint előreláthatólag egyegy nagyobb, naponta körülbelül 200 000 köbmétert előállító gázgyár méreteihez illő berendezés ára körülbelül 100 000 dollár.

Szeged szobrai



Rózsa Ferenc

(159.) Az újszegedi Rózsa Ferenc Szakközépiskola előcsarnokát díszíti az intézet névadójának portréja. Készítője: Majtényi Károly.



Két „forintos” kérdés

Azt kérdezi Tóth Péter (Nádor u. 10. sz. IV. e. 10.), hogy kell-e fizetni a lift használati díjat akkor is, ha egy-egy hónapban nyolc-tíz napig is rossz a lift? — Még az a „szerecsse”, hogy kevés szegedi házban van lift, s emberemlékezet óta ez az első liftes panaszunk. Ezúton továbbítjuk a kérdést a házkezelőségnek.

Házat épít Kálmán Zoltán (Kiskundorozsma, Tolbuhin u. 47. sz.). Úgy látszik, az anyagbeszerzés neki sem sikerül bosszúságok nélkül. Január 15-én a dorozsmai TŰZÉP-telepen kiválasztott öt darab ajtót, de mert az árát megmondani nem tudták, újból kellett mennie 16-án. Ő ugyan látta, hogy az ajtókra 626 forint és 865 forint volt ráírva, de másnap amikor az édesanyja beakart fizetni a számlát, 910 forintot akartak neki számolni. Érdeklődtek persze a TŰZÉP vezetőinél, hogy miért van ez az árkülönbség, s azt a választ kapták, hogy az az ár, ami rajta van az ajtón, a vevő számára nem érdekes, az a bevásárlási ár. Hogy lehet az, kérdezi olvasónk, hogy a nagykereskedelmi árat tüntetik fel, holott a vásárlót igazán csak a végső összeg érdekli? Avagy nem „stimmel” itt valami?

Tisztaság, óh!

Arról szól Fodor Alajos (Üstökös u. 8/b) levelében, hogy nagyon piszkosak a tejesüvegek. Nemcsak, hogy a külsejük nem tiszta, de nagyon sokszor az üvegek belső felületén is elzárólag csak felül fogyasztották el belőlük a tejet. Kétségkívül a tej-

üzemnek kell kimosásukról gondoskodni, viszont az üvegekre is ráírták, hogy használat után kimosandó. S ha már a vásárlók erre nem hajlandók másként, kérjük az üzletet dolgozókat, ne vegyék vissza piszkosak a tejesüvegeket!